

- *28 te Amsterdam, Genootschap Bevord. Nat. Genees.
Heelk., bl. 2341.
29 „ Utrecht, Alg. Ned. Ver. Soc. Geneesk., bl. 2133.
30 „ Utrecht, „Het Wit-Gele Kruis”, bl. 2091.

December

- 6 te Amsterdam, Amsterd. Neurologen Vereeniging.
8 „ Amsterdam, Ned. Ver. Heelkunde.
8 „ Amsterdam, Ned. Ver. Dermatologen.
8 „ Utrecht, Ned. Ver. Artsen v. Longz. en Tubercu-
lose.
8 Ned. Ver. Gerontologie, bl. 1777.
8 „ Amsterdam, Ned. Anat. Ver.
8 „ Utrecht, Prot. Chr. Artsen Organisatie, bl. 2242.
9 „ Luik, Beneluxvereniging Flebologie, bl. 2176.
11 „ Amsterdam, Amsterd. Geneesk. Genootschap.
13 „ Rotterdam, Klinisch Genootschap.
14-15 Ned. Ver. Psychiatrie en Neurologie, bl. 1565.
15 „ Utrecht, Ned. Anthropogenetische Ver., bl. 1706.
22 „ Brussel, Colloq. gastro-enterologie, bl. 2167 (1961).
29 „ Amsterdam, Kon. Ned. Akademie van Wetens-
schappen.

1963

Januari

- * 3 te Amsterdam, Amsterd. Neurologen Vereeniging.
5-6 „ Veurne en Sint-Idesbald-aan-Zee (België), Inter-
nationaal Gerontologie-Colloquium-63, bl. 1777.
* 8 „ Amsterdam, Amsterd. Geneesk. Genootschap.
12 Ned. Ver. Radiologie.
12 „ Leiden, Ned. Gynaecologische Vereeniging.
24 „ Rotterdam, Klinisch Genootschap.
26 „ Utrecht, Ned. Orthopaedische Vereniging.
*26 „ Amsterdam, Kon. Ned. Akad. Wetenschappen.

Februari

- * 7 te Amsterdam, Amsterd. Neurologen Vereeniging.
9 „ Utrecht, Symposium nierbiopsie, bl. 1003.
*12 „ Amsterdam, Amsterd. Geneesk. Genootschap.
14 „ Rotterdam, Klinisch Genootschap.
*23 „ Amsterdam, Kon. Ned. Akad. Wetenschappen.
28 „ Rotterdam, Klinisch Genootschap.

*Eerste vermelding in deze agenda.

REDACTIE

PERSONALIA

In memoriam Prof. Dr. B. C. P. Jansen (1 april 1885—18 oktober 1962). — Met B. C. P. JANSEN is de man van ons heengegaan, die in het tijdvak van 40 jaren, beginnende in 1917, zijn stempel gedrukt heeft op de ontwikkeling der voedingswetenschap in het toenmalige Nederlandsch Indië en in Nederland. Dit is de nu afgesloten periode, waarin de moderne voedingsleer tot volle wasdom kwam door de ontdekking van vele vitamines en de isolatie, zuivering, structuurbevestiging en synthese van die voor mens en dier zo onmisbare voedingsstoffen. Op het gebied der vitamines was JANSEN, ook op wereldniveau, een der grote mannen. Hij was het immers, die in 1927, nadat hij reeds voortreffelijk werk voor de voeding der inheemse bevolking van Nederlandsch Indië verricht had, er met medewerking van DONATH in slaagde, vitamine B₁ in zuivere kristallijne vorm af te zonderen. Was dit op zich zelf reeds een zeer bijzondere prestatie,

het voorbeeld hiermede door JANSEN gegeven, spoorde ook vele anderen aan om de isolatie van in sporen voorkomende natuurstoffen te beproeven. Snel volgden nu de fundamentele nieuwe vondsten elkaar op, die ook voor de medische praktijk van grote betekenis waren, doordat reeds spoedig de farmaceutische industrie in grote hoeveelheden vitamines op de markt begon te brengen. En met het bekend worden van hun chemische en fysische eigenschappen werden de mogelijkheden om hen in voedingsmiddelen te bepalen, steeds groter, waardoor weer een uitgebreid nieuw veld van onderzoek geopend werd.

Was JANSENS grootste bijdrage tot de wetenschap — de isolatie van vitamine B₁ — nog in het Geneeskundig Laboratorium te Batavia geleverd, ook het laboratorium waarvan hij in 1928 als de eerste hoogleraar in de Fysiologische Chemie aan de Universiteit van Amsterdam de leiding kreeg, zou ten volle in deze bloei der voedingswetenschap delen. Dat het begrip van artsen en leken in Nederland voor de betekenis van deze tak van onderzoek niet achter bleef, was ook voor een aanzienlijk deel aan JANSEN te danken. Bij zijn onderwijs in de fysiologische chemie ruimde hij een grote plaats in voor de voedingsleer, en de jonge artsen die te Amsterdam hun opleiding genoten hadden, droegen de opvattingen van hun leermeester over het gehele land uit. Van heinde en ver bereikten hem vragen om inlichting en raad. Over het algemeen kostte het hem weinig moeite om die te geven, want naast zijn uitgebreide persoonlijke ervaring stond een vrijwel volledige kennis van de literatuur tot zijn beschikking. Maar het meest verheugde hij zich over vragen, waarop hij een onmiddellijk antwoord moest schuldig blijven. Zij vormden een nimmer opdrogende bron van nieuwe onderzoekingen. Geen moeite was JANSEN te veel om hulp te kunnen bieden bij voedingsonderzoek en toepassing der vondsten in de praktijk.

Veel heeft tot het ontstaan van de talloze contacten ook bijgedragen het feit, dat hij in 1938 naast zijn professoraat het directoraat op zich nam van VAN LEERSUMS schepping, het Nederlands Instituut voor Volksvoeding. Het kreeg toen gastvrijheid in het Laboratorium voor Fysiologische Chemie. Het was niet te wijten aan VAN LEERSUM, doch aan de diepe economische depressie die ons land jarenlang geteisterd had, dat dit instituut op dat tijdstip nog slechts op papier bestond. JANSEN wist het echter in korte jaren tot grote bloei te brengen. Het verwezenlijken van optimale voeding voor het gehele Nederlandse volk was nu eenmaal zijn levensdoel. Het is dus niet verwonderlijk, dat het Nederlands Instituut voor Volksvoeding al zijn toewijding deelachtig werd.

JANSEN heeft de wetenschap, het Nederlandse volk en de inheemsen onzer voormalige koloniën gediend met alle kracht en alle gaven die hij bezat. Maar niet slechts daardoor blonk hij uit; hij was ook een uitermate beminnelijk mens van nobel karakter. Zeer velen zullen zijn beeld in dierbare herinnering bewaren!

Utrecht, 31 oktober 1962 H. G. K. WESTENBRINK